

Yargı Kararları

D A N I Ş T A Y
Vergi Dava Daireleri
Kurulu
Esas No : 2006/346
Karar No: 2007/126

Özeti : Beyanname verme süresi geçtikten sonra verdiği düzeltme beyannamesi ile süresinde verdiği beyannamede beyan ettiği matraha ek matrah beyan eden davacı adına, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 30 uncu maddesinin 4 üncü fıkrası uyarınca yapılan tarhiyat nedeniyle, aynı Kanunun 112 nci maddesine göre gecikme faizi hesaplanmasında hukuka aykırılık bulunmadığı hakkında.

Temyiz Eden : Fatih Vergi Dairesi Müdürlüğü

Karşı Taraf : ... Tekstil Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi

İstemin Özeti : Davacı şirketin 2001/1-3 üncü aylarına isabet eden dönem için geçici vergi beyannamesine ek olarak verdiği düzeltme beyannamesi üzerinden tahakkuk ettirilen gecikme faizinin kaldırılması istemiyle dava açılmıştır.

İstanbul 1.Vergi Mahkemesi 17.11.2003 günlü ve E:2002/1168, K:2003/2300 sayılı kararıyla; 213 sayılı Vergi Usul Kanununun özel ödeme zamanları başlıklı 112 nci maddesinde; ikmalen, re'sen veya idarece tarh olunan vergilerin taksit zamanından önce veya sonra tahakkuk etmesi ile uzlaşma ya da dava yolu izlenen hallerde ne zaman ödeneceğinin, bu vergilere hangi süreler için gecikme faizi uygulanabileceğinin belirlendiği, buna göre ikmalen, re'sen veya idarece tarh edilmiş vergiler için gecikme faizi hesaplanacağına açık olduğu, düzeltme beyannamesi üzerine tahakkuk ettirilen vergilere yukarıdaki madde hükmü uyarınca gecikme faizi uygulanmasına olanak bulunmadığı gerekçesiyle tahakkuk ettirilen gecikme faizinin kaldırılmasına karar vermiştir.

Davalı idarenin temyiz istemini inceleyen Danıştay Dördüncü Dairesi 15.2.2005 günlü ve E:2004/912, K:2005/223 sayılı kararıyla; geçici vergi beyannamesini kanuni süresinde veren, süre geçtikten sonra bu beyannameye ek olarak düzeltme beyannamesi ile ek matrah beyan eden davacı adına düzeltme beyannamesinde gösterdiği matrah üzerinden 213 sayılı Kanununun 30 uncu maddesinin dördüncü fıkrası uyarınca re'sen tarhiyat yapıldığı anlaşıldığından, geçici verginin yasal beyanname verme süresinden sonra tahakkuk ettirilmesi nedeniyle ilgili bulunduğu döneme ilişkin normal vade tarihinden itibaren anılan Kanununun 112 nci maddesi uyarınca hesaplanan gecikme faizinde yasaya aykırılık görülmediği gerekçesiyle, mahkeme kararını bozmuştur.

Bozma kararına uymayan İstanbul 1.Vergi Mahkemesi 30.6.2006 günlü ve E:2006/678, K:2006/1315 sayılı kararıyla; gecikme faizinin kaldırılması yolundaki kararında ısrar etmiştir.

İsrar kararı davalı idarece temyiz edilmiş, gecikme faizi hesaplanmasında yasaya aykırılık bulunmadığı ileri sürülerek kararın bozulması istenmiştir.

Savunmanın Özeti : Savunma verilmemiştir.

Danıştay Tetkik Hakimi Özlem ULAŞ'ın Düşüncesi: Geçici vergi beyannamesini yasal süresi içinde veren davacı şirket hakkında, ilk beyanname-sinde eksik beyanda bulunması nedeniyle dilekçe ekinde verdiği düzeltme beyannamesi üzerine 213 sayılı Vergi Usul Kanununun pişmanlık ve ıslaha ilişkin düzenlemeleri içeren 371 inci maddesi kapsamında işlem yapılması gerektiğinden, gecikme faizinin kaldırılması yönünde verilen ısrar kararında sonucu itibarıyla hukuka aykırılık bulunmadığı ve temyiz isteminin bu nedenle reddi gerektiği düşünülmüştür.

Danıştay Savcısı A.Kemal TERLEMEZOĞLU'nun Düşüncesi: Temyiz isteminin reddi ile vergi mahkemesi ısrar kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulunca, dosyadaki belgeler incelendikten sonra gereği görüldü:

2001 yılının 1 ila 3 üncü aylarına isabet eden dönem için geçici vergi beyannamesine ek olarak verdiği düzeltme beyannamesi üzerinden tahakkuk ettirilen gecikme faizinin kaldırılması istemiyle açılan davada; vergi mahkemesinin gecikme faizinin kaldırılması yolundaki ısrar kararı vergi idaresince temyiz edilmiştir.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 30 uncu maddesinin 4008 sayılı Kanunla değişik 4 üncü fıkrasında, vergi beyannamesini kanuni süresi geçtikten sonra vermiş olanlara bu beyannamede gösterdikleri matrah üzerinden re'sen gerekli tarhiyatın yapılacağı ve bu beyannamelerin re'sen takdir için takdir komisyonuna sevk edilmeyeceği öngörülmüştür. Aynı Kanunun 112 nci maddesinde ise ikmalen, re'sen veya idarece yapılan tarhiyatlarda, dava konusu yapılmaksızın kesinleşen vergilere kendi kanunlarında belirtilen ve tarhiyatın ilgili bulunduğu döneme ilişkin normal vade tarihinden itibaren, son yapılan tarhiyatın tahakkuk tarihine kadar geçen süreler için 6183 sayılı Kanuna göre tespit edilen gecikme zammı oranında gecikme faizi uygulanacağı, gecikme faizinin de aynı süre içinde ödeneceği, gecikme faizinin hesaplanmasında ay kesirlerinin nazara alınmayacağı düzenlenmiştir.

Olayda, geçici vergi beyannamesini yasal süresinde veren ve yasal sürenin dolmasından sonra bu beyannameye ek olarak verdiği düzeltme beyannamesiyle ek matrah beyanında bulunan davacının, düzeltme beyannamesinde belirttiği matrah üzerinden 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 30 uncu maddesinin 4 üncü fıkrası uyarınca re'sen tarhiyat yapıldığı anlaşıldığından, geçici verginin geç tahakkuk ettirilmesi nedeniyle anılan Kanunun 112 nci maddesi uyarınca gecikme faizi hesaplanmasında hukuka aykırılık bulunmamakta olup, aksi yönde verilen ısrar kararında isabet görülmemiştir.

Bu nedenlerle, temyiz isteminin kabulüyle İstanbul 1. Vergi Mahkemesinin 30.6.2006 günlü ve E:2006/678, K:2006/1315 sayılı ısrar kararının bozul-

masına, yeniden verilecek kararda karşılanacağından yargılama giderleri hakkında hüküm kurulmasına gerek bulunmadığına, 30.3.2007 gününde, esasta ve gerekçede oyçokluğuyla karar verildi.

KARŞI OY

Yükümlü kurumca, süresinde verilen 2001 yılı Ocak, Şubat ve Mart aylarına ilişkin geçici vergi beyannamesi ile ilgili olarak, yeminli mali müşavir raporu üzerine, "düzeltme beyannamesi" adı altında ek beyanname verilmiş, vergi dairesince, tahakkuk fişi ile geçici vergi ve gecikme faizi tahakkuku yapılmış ve gecikme faizinin terkinini talebiyle dava açılmıştır. İkmalen, re'sen veya idarece yapılan bir tarhiyat söz konusu değildir.

Vergi Usul Kanununun 25 inci maddesinde, beyan üzerine alınan vergilerin, "tahakkuk fişi" ile tarh ve tahakkuk ettirileceği düzenlenmiş olup, vergi dairesince de bu esaslara göre işlem yapıldığı hususunda ihtilaf bulunmamaktadır.

Aynı Kanunun "Pişmanlık ve Islah" hükümlerinden yararlanma koşullarına yer verilen 371 inci maddesinin beşinci bendinde, ödeme ile ilgili olarak, "mükellefçe haber verilen ve ödeme süresi geçmiş bulunan vergilerin, ödemelerin geciktiği her ay ve kesri için, 6183 sayılı Kanunun 51 inci maddesinde belirtilen nispette uygulanacak gecikme zammı oranında bir zamla birlikte haber verme tarihinden başlayarak 15 gün içinde ödenmesi" esası getirilmiştir. Vergi dairesince, anılan hükümlere göre işlem yapılmadığı, gecikme zammı oranında bir zammın hesaplanmadığı da açıktır.

Bu açıklamalar karşısında, tahakkuk fişi ile tarh ve tahakkuk ettirilen gecikme faizinde, Vergi Usul Kanununun anılan madde hükümlerine uyarlık bulunmamakta olup, temyiz isteminin, bu nedenle, reddi gerektiği oyu ile karara katılmıyoruz.

KARŞI OY

X- Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar vergi mahkemesi ısrar kararının bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmediğinden karara katılmıyoruz.

T.C.
DANIŞTAY
Dördüncü Daire
Esas No : 2006/3914
Karar No : 2007/2295

Özeti: Kanuni süresinden sonra tasdik ettirilmiş olması nedeniyle, hiç tasdik ettirilmemiş sayılan yasal defterlerde kayıtlı bulunan faturalar kapsamında katma değer vergisi indirimlerinin reddedilmesi için idarece indirim hakkının elde edilmediğine yönelik ayrıca bir araştırma yapılması gerektiği hakkında.

Temyiz Eden : Hitit Vergi Dairesi Müdürlüğü

Karşı Taraf : ... Mühendislik Limited Şirketi

Vekili : Av. ...

İstem Özet i : 2003 yılı işlemleri incelenen davacı adına düzenlenen vergi inceleme raporu uyarınca 2003 yılının Haziran ve Aralık ayları için salınan katma değer vergisi ile kesilen vergi ziyai cezasının kaldırılması istemiyle dava açılmıştır. Ankara 1.Vergi Mahkemesi 5.4.2006 günlü ve E:2005/962, K:2006/521 sayılı kararıyla; davacı şirketin yevmiye defterinin dolması nedeniyle yeni defter kullanmaya başladığı, 2003 yılına ilişkin yasal defterini kanuni sürenin sonundan başlayarak 1 ay geçtikten sonra tasdik ettirdiğinin tespit edilmesi üzerine süresinden sonra tasdik ettirilen yasal defter hiç tasdik ettirilmemiş sayılarak indirim konusu yapılan katma değer vergilerinin bu defterde kayıtlı olması nedeniyle indirimlerinin reddedilmesi suretiyle yeniden düzenlenen katma değer vergisi beyanlarına göre ödenecek verginin çıktığı 2003 yılının Haziran ile Aralık ayları için tarhiyat yapıldığı, tarhiyatın 2003 yılının Haziran ayı için salınan katma değer vergisi ile kesilen vergi ziyai cezası hakkında uzlaşmaya varıldığından tarhiyatın bu dönemine ait kısmı için karar verilmesine yer olmadığı, kanuni süresinden sonra tasdik

ettirilmiş olması nedeniyle hiç tasdik ettirilmemiş sayılan yasal defterde kayıtlı bulunan faturalar kapsamında yapılan katma değer vergisi indirimlerinin reddi suretiyle 2003 yılının Aralık ayı için tarhiyat yapılmış ise de yevmiye defteri dışında kullanılması zorunlu olan diğer tüm defterlerin düzenli olarak tutulmasına karşın idarece bu belgeler üzerinde indirim hakkının elde edilmediğine yönelik ayrıca bir araştırma ve inceleme yapılmadığı gerekçesiyle tarhiyatın kaldırılmasına karar vermiştir. Davalı İdare yapılan tarhiyatın yasalara uygun olduğunu ileri sürmekte kararın bozulmasını istemektedir.

Savunmanın Özeti : Yasal dayanaktan yoksun bulunan temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmuştur.

Tetkik Hakimi Selnur Çakmak'ın Düşüncesi: Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, temyize konu mahkeme kararının bozulmasını sağlayacak nitelikte bulunmadığından temyiz isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı A.Kemal Terlemezoğlu'nun Düşüncesi: İdare ve vergi mahkemelerince verilen kararların temyizen incelenerek bozulabilmesi için, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49 uncu maddesinin birinci fıkrasında belirtilen nedenlerin bulunması gerekmektedir.

Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, söz konusu maddede yazılı nedenlerden hiçbirisine uymadığından, istemin reddi ile temyiz edilen Mahkeme kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Dördüncü Dairesince gereği görüldü:

Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar, bozulması istenilen kararın dayandığı gerekçeler karşısında, yerinde ve kararın bozulmasını sağlayacak durumda görülmemiştir.

Bu nedenle, temyiz isteminin reddine, Ankara 1.Vergi Mahkemesinin 5.4.2006 günlü ve E:2005/962, K:2006/521 sayılı kararının onanmasına 25.6.2007 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.
DANIŞTAY
Dördüncü Daire
Esas No : 2007/1506
Karar No : 2007/2909

Özeti : Genel Tebliğ ile belirlenen miktarın üzerindeki ödeme ve tahsilatlarını banka ve benzeri finans kurumu aracılığıyla yapmayanlara, özel usulsüzlük cezası kesilebilmesi için, önceden bir yazının tebliğine gerek bulunmadığı hakkında.

Temyiz Eden : Beyazıt Vergi Dairesi Müdürlüğü

Karşı Taraf : ... Tur Basın Yayın ve Ticaret Limited Şirketi

Vekili : Av. ...

İstemin Özeti : Belirlenen miktarın üzerindeki tahsilatını nakten yaptığı ileri sürülen davacı adına kesilen özel usulsüzlük cezasına karşı dava açılmıştır. İstanbul 6. Vergi Mahkemesi 3.10.2006 günlü ve E:2006/269, K:2006/1988 sayılı kararıyla; Vergi Usul Kanunu'nun mükerrer 355 inci maddesine göre ceza kesilebilmesi için bilgi ve ibraz ödevinin yerine getirilmesi ile ilgili olarak yapılacak tebliğlerde bilginin verilmesi için tayin olunan sürede cevap verilmemesi gerektiği, olayda anılan maddeye göre ceza kesilmiş ise de, ara kararına İdarece verilen cevapta davacıya yazılı bir bildirim yapılmadığı belirtilmiş olduğundan, maddede öngörülen usule uyulmadan kesilen cezanın yasal dayanaktan yoksun bulunduğu gerekçesiyle cezanın kaldırılmasına karar vermiştir. Davalı İdare, anılan maddeye göre ceza kesilebilmesi için ayrı bir bildirim gerek bulunmadığını ileri sürerek kararın bozulmasını istemektedir.

Savunmanın Özeti : Cevap verilmemiştir.

Tetkik Hakimi Mustafa Bahtiyar'ın Düşüncesi : Davacı adına kesilen

cezada Kanuna aykırılık bulunmadığından, cezanın kaldırılmasına ilişkin Mahkeme kararının bozulması gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı A.Kemal Terlemezoğlu'nun Düşüncesi : İdare ve vergi mahkemelerince verilen kararların temyizen incelenerek bozulabilmesi için, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49 uncu maddesinin birinci fıkrasında belirtilen nedenlerin bulunması gerekmektedir.

Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, söz konusu maddede yazılı nedenlerden hiçbirisine uymadığından, istemin reddi ile temyiz edilen Mahkeme kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Dördüncü Dairesince gereği görüldü:

Belirlenen miktarın üzerindeki tahsilatını elden nakit olarak yaptığı ile ri sürülen davacı adına kesilen özel usulsüzlük cezasını kaldıran mahkeme kararının temyizen incelenerek bozulması istenilmektedir.

213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun mükerrer 257 nci maddesi ile Maliye Bakanlığı'na, mükelleflere muameleleri ile ilgili tahsilat ve ödemelerini banka, benzeri finans kurumları veya posta idarelerince düzenlenen belgelerle tevsik etmeleri zorunluluğu getirme ve zorunluluğun kapsamını ve uygulamaya ilişkin usul ve esaslarını belirleme yetkisi verilmiş olup, bu konuya ilişkin olarak 320 Seri Nolu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile konuya ilişkin düzenlemeler yapılmıştır. Aynı Kanunun mükerrer 355 inci maddesinin 5228 sayılı Kanunun 10 uncu maddesiyle eklenen dördüncü fıkrasında ise, tahsilat ve ödemelerini banka,benzeri finans kurumları veya posta idarelerince düzenlenen belgelerle tevsik etme zorunluluğuna uymayan mükelleflerden her birine, her bir işlem için bu maddeye göre uygulanan cezalardan az olmamak üzere işleme konu tutarın %5'i nispetinde özel usulsüzlük cezası kesileceği belirtilmiştir. Kanun'un 127nci maddesinde, "Yoklamadan maksat, mükellefleri ve mükellefiyetle ilgili maddi olayları, kayıtları ve mevzuları araştırmak ve tes-

pit etmektir." denilmiş olup, 131 'inci maddesinde ise "Yoklama neticeleri tutanak mahiyetinde olan "yoklama fişine "geçirilir. Bu fişler yoklama yerinde iki nüsha tanzim olunarak tarihlenir, bulunursa nezdinde yoklama yapılana veya yetkili adamına imza ettirilir; bunlar bulunmaz veya imzadan çekinirlerse keyfiyet fişi yazılır ve yoklama fişi polis, jandarma, muhtar ve ihtiyar meclisi üyelerinden birine imzalatılır." hükmü mevcuttur.

İncelenen olayda, ... Otel Turizm İşletme Ticaret Limited Şirketi yetkilisi nezdinde düzenlenen 22.9.2005 günlü ve 72221 nolu tutanak ile bu şirketin davacı ... Tur Basın Yayın ve Ticaret Limited Şirketi'ne bir kısım ödemelerini nakit olarak elden yaptığı tespit edilerek, davacı adına tahsilat için öngörülen usullere uymadığı iddiasıyla dava konusu özel usulsüzlük cezası kesilmiştir. Söz konusu tutanak davacı nezdinde değil, bir başka şirket yetkilisi nezdinde düzenlendiği için davacıyı ilzam etmesi ve davacı nezdinde yapılmış başka bir tespit bulunmadan bu tutanağa dayanılarak ceza kesilmesi mümkün değildir.

Bu durumda, bir başka şirket yetkilisi nezdinde düzenlenen tutanak esas alınarak davacı adına kesilen özel usulsüzlük cezasında kanuna uygunluk bulunmadığından, cezanın kaldırılmasına ilişkin Mahkeme kararında sonucu itibariyle hukuka aykırılık görülmemiştir.

Bu nedenle, temyiz isteminin reddine, İstanbul 6. Vergi Mahkemesi 3.10.2006 günlü ve E:2006/269,K:2006/1988 sayılı kararının yukarıda belirtilen gerekçeyle onanmasına 26.9.2007 gününde oyçokluğuyla karar verildi.

KARŞI OY

Vergi Usul Kanunu'nun mükerrer 257 nci maddesinin Maliye Bakanlığı'na verdiği yetkiye dayanılarak uygulamaya konulan, belirli bir miktarı aşan ödeme ve tahsilatların banka, benzeri finans kurumu veya posta idareleri aracılığıyla yapılmasına ilişkin zorunluluğa uymayan davacı adına Kanunun mükerrer 355 inci maddesinin dördüncü fıkrası uyarınca kesilen özel usulsüzlük cezasını kaldırın Mahkeme kararı temyiz edilmiştir.

213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun mükerrer 257 nci maddesi ile Maliye Bakanlığı'na, mükelleflere muameleleri ile ilgili tahsilat ve ödemelerini banka, benzeri finans kurumları veya posta idarelerince düzenlenen belgelerle tevsik etmeleri zorunluluğu getirme ve zorunluluğun kapsamını ve uygulamaya ilişkin usul ve esaslarını belirleme yetkisi verilmiş olup, 320 Seri Nolu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği ile bu konuya ilişkin düzenlemeler yapılmıştır.

Vergi Usul Kanunu'nun mükerrer 355 inci maddesinin birinci fıkrasında, bu Kanunun 86, 148,149,150,256 ve 257 nci maddelerinde yer alan zorunluluklar ile mükerrer 257 nci madde uyarınca getirilen zorunluluklara uymayanlara özel usulsüzlük cezası kesileceği belirtilmiş olup, ikinci fıkrasında "Bu hükmün uygulanması için, bilgi ve ibraz ödevinin yerine getirilmesiyle ilgili olarak yapılacak tebliğlerde bilginin verilmesi için tayin olunan sürede cevap verilmemesi, eksik veya yanıltıcı bilgi verilmesi veya defter ve belge ibrazı için tayin olunan süre ile defter ve belgelerin süresinde ibraz edilmemesi durumunda haklarında Kanunun ceza hükümlerinin uygulanması cihetine gidileceğinin ilgililere yazılı olarak bildirilmesi şarttır. " denilmekte, üçüncü fıkrasında da "özel usulsüzlük cezası kesilmesine rağmen mecburiyetleri yerine getirmeyenlere yeniden süre verilerek bu mecburiyetleri yerine getirmeleri tebliğ olunur. Verilen sürede bu mecburiyetlerin yerine getirilmemesi halinde yukarıda yazılı özel usulsüzlük cezaları bir kat artırılarak uygulanır." hükmü yer almaktadır.

Anılan madde hükümlerine göre, Kanun'un 148,149,150 nci maddelerinde düzenlenen bilgi verme zorunluluğu ile 256 ncı maddesindeki defter ve belgelerle diğer kayıtların ibraz mecburiyeti ve 257 ve mükerrer 257 nci maddelerde yer alan diğer zorunluluklarla ilgili olarak ceza müeyyidesi uygulanacağını bildiren bir yazının tebliğ edilmesi gerektiği, bu yazının tebliğine rağmen yükümlülükleri yerine getirmeyenlere birinci fıkrada belirlenen miktarda maktu özel usulsüzlük cezası kesileceği, ceza kesilmesine rağmen mecburiyetleri yerine getirmeyenlere yeniden süre verilerek bu mecburiyetleri ye-

rine getirmelerinin isteneceği, verilen sürede yine yerine getirilmemesi halinde ise anılan cezanın bir kat artırılarak uygulanacağı anlaşılmaktadır. Bu hükümlere göre, ceza kesilmesini gerektiren fiiller bilgi vermeme veya ibraz mecburiyetini yerine getirmeme türünden fiiller olup, bu fiiller nedeniyle ceza kesilebilmesi için öncelikle müeyyideyi de ihtiva eden bir yazının tebliği şarttır. Ceza kesilmesine rağmen fiilde ısrar edilmesi halinde ise mecburiyetin yerine getirilmesi için ikinci bir yazının tebliği ve bir kat artırılmış ikinci bir ceza öngörülmektedir.

Mükerrer 355 inci maddeye 5228 sayılı Kanunun 10 uncu maddesiyle eklenen dördüncü fıkrada ise, tahsilat ve ödemelerini banka, benzeri finans kurumları veya posta idarelerince düzenlenen belgelerle tevşik etme zorunluluğuna uymayan mükelleflerden her birine, her bir işlem için işleme konu tutarın %5 i nispetinde özel usulsüzlük cezası kesileceği, bu şekilde ceza kesilen mükellefler hakkında ikinci bir cezayı öngören üçüncü fıkra hükmünün ise uygulanmayacağı belirtilmiştir. Mükerrer 257 nci maddede belirtilen diğer zorunluluklara uyulmaması halinde birinci fıkraya göre ceza kesilebilecek iken, anılan fıkra ile, tahsilat ve ödemelerini belirlenen şekilde tevşik etmeyen mükellefler için diğerlerinden bağımsız bir ceza uygulaması getirilmiştir. Maddenin birinci fıkrasındaki ceza kesilmesini gerektiren fiiller devamlılık arzeden bir nitelikte olup, bu fiiller için maktu miktarlarda özel usulsüzlük cezası uygulanmaktadır. Dördüncü fıkradaki düzenlemeye göre ceza kesilmesini gerektiren fiil ise, ödeme ve tahsilatın banka, benzeri finans kurumu veya posta idarelerince yapılmaması olup, ödeme veya tahsilatın belirlemenin dışında başka bir şekilde yapılmış olması durumunda suç oluşmakta ve ceza kesilmesini gerektiren koşullar tamamlanmış olmaktadır. Bu nedenle, bu fiilleri gerçekleştirenlere ceza kesilmesi için, maddede bilgi verme ve ibraz zorunluluğu için öngörülen bir yazının tebliğ edilmesine gerek bulunmadığı gibi, anılan fiilde ısrar imkanı bulunmadığından ikinci bir yazı ve ceza da öngörülmüştür. Sonuç olarak, dördüncü fıkraya göre nispi miktarda özel usulsüzlük cezası kesilebilmesi için ödeme veya tahsilatın Genel Tebliğle belirlemenin dı-

şında başka bir yolla yapıldığının somut ve hukuken geçerli olarak tespiti yeterli olup, ayrıca önceden bir yazı tebliğine gerek bulunmamaktadır.

İncelenen dosyada, davacının hizmet verdiği ... Otel Turizm İşletme Ticaret Limited Şirketi yetkilisi nezdinde düzenlenen tutanak ile bu şirketin davacıya bir kısım ödemelerini nakit olarak elden yaptığı tespit edilmiştir. Anılan ödemeler Tebliğde belirlenen tutarın üzerinde olduğu gibi, davacı tarafından da söz konusu tahsilatın bu şekilde yapıldığı kabul edilmektedir. Dolayısıyla, davacının tahsilatını nakit olarak elden yapması fiili somut olarak tespit edilmiş ve olayda ceza kesilmesini gerektiren yasal koşullar gerçekleşmiştir.

Bu durumda ceza kesilmesi için mükerrer 355 inci maddenin dördüncü fıkrasında aranan koşullar gerçekleşmiş olduğundan, söz konusu cezaya karşı açılan davanın reddi gerekirken, maddenin birinci fıkrasına göre ceza kesilmesi için gereken koşulların oluşmadığı gerekçesiyle cezanın kaldırılmasında hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

Öte yandan,davacıya ödeme yapan ... Otel Turizm İşletme Ticaret Limited Şirketi adına kesilen özel usulsüzlük cezası, Vergi Usul Kanunu'nun 353/1 inci maddesi uyarınca verildiğinden, bu cezaya ilişkin yargı kararları ile varılan sonucun incelenmekte olan uyuşmazlığın çözümüne hukuki bir etkisi bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, Mahkeme kararının bozulması gerektiği görüşüyle karara karşıyız.

T.C.

DANIŞTAY

Dördüncü Daire

Esas No : 2006/5617

Karar No : 2007/2827

Özeti : Yurt dışına ihraç edilen mal karşılığı dövizli yasal süresinde yurda getirmemesi nedeniyle, asliye ceza mahkemesince hükmedilen para cezasının tahsili amacıyla, davacının banka mevduat hesabına uygulanan haciz işleminin iptaline ilişkin davanın görünümünde, vergi mahkemelerinin görevli olmadığı hakkında.

Temyiz Eden : ...

Vekili : Av. ...

Karşı Taraf : Anadolu Kurumlar Vergi Dairesi Müdürlüğü

İstemin Özeti : Davacının ortağı ve yönetim kurulu üyesi olduğu ...

Otomotiv ve Mühendislik Hizmetleri Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi'nin yurtdışına ihraç edilen mal karşılığı olan dövizli yasal süresinde yurda getirmemesi nedeniyle Asliye Ceza Mahkemesi'nce hükmedilen para cezasının tahsili amacıyla davacının banka mevduat hesabına uygulanan haczin kaldırılması istemiyle dava açılmıştır. İstanbul 2.Vergi Mahkemesi 19.9.2006 günlü ve E:2005/2676, K:2006/1236 sayılı kararıyla; davacının ortağı ve yönetim kurulu üyesi olduğu şirketin ödenmeyen vergi borcunun tahsili için düzenlenen ödeme emrinin 12.6.2004 tarihinde davacının ikametgahında eşine tebliğ edildiği, tebliğ edilen ödeme emrine karşı dava açılmadığından ödeme emrinin kesinleştiği, davacı iddialarının ise, ödeme emri aşamasına yönelik olduğu, haciz aşamasında ise bu iddiaların incelenme olanağı bulunmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar vermiştir. Davacı, şirketi temsile yetkili olmadığı ileri sürerek kararın bozulmasını istemektedir.

Savunmanın Özeti : Yasal dayanaktan yoksun bulunan temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmuştur.

Tetkik Hakimi Ahmet Akkoca'nın Düşüncesi: Davacının banka mevduatı üzerine konulan haciz işleminin sebebini oluşturan borcun, Asliye Ceza Mahkemesince verilen ağır para cezası olduğu anlaşılmış olup ilgili borçtan kaynaklanan ihtilaflar, vergi mahkemelerinin görevini belirleyen 2576 sayılı Yasa'nın 6 ncı maddesi kapsamına girmediğinden görevine girmeyen davayı inceleyen mahkeme kararının bozulması gerektiği düşünülmüştür.

Danıştay Savcısı Eren Sonbay'ın Düşüncesi: Davacı, ortağı ve yönetim kurulu üyesi olduğu ... Otomotiv ve Mühendislik Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketinin ödenmeyen vergi borcundan dolayı ... Bankası Karatay Sanayi Şubesi nezdindeki 03362266 numaralı hesabına uygulanan haciz işleminin iptali istemiyle açtığı davanın reddi yolundaki İstanbul 2. Vergi Mahkemesinin 19.9.2006 gün ve E:2006/2676, K:2006/1236 sayılı kararının temyizden incelenerek bozulması istenilmektedir.

213 Sayılı Vergi Usul Kanununun 10. maddesinde; tüzel kişilerin mükellef veya sorumlu olmaları halinde bunlara düşen ödevlerin kanuni temsilcileri tarafından yerine getirileceği, kanuni temsilcilerin bu ödevleri yerine getirmemeleri yüzünden mükellefin veya sorumluların varlığından tamamen veya kısmen alınamayan vergi ve buna bağlı alacakların kanuni ödevlerini yerine getirmeyenlerin varlıklarından alınacağı, belirtilmiştir.

Türk Ticaret Kanununun 317 maddesinde, "anonim şirketlerin, idare meclisi tarafından idare ve temsil olunacağı" hükmüne yer verildikten sonra 319. maddede de "esas mukavelede idare ve temsil işlerinin idare meclisi azaları arasında taksim edilebileceği gibi, azalardan birine şirketi temsil selahiyetinin verilebileceği", aynı Yasanın 321. maddesinde ise "temsile yetkili olanların şirketin maksat ve mevzuuna dahil her türlü işleri ve hukuki muameleleri şirket adına yapmak hakkına sahip olduğu" hükmüne yer verildiği, bu düzenlemelerin sonucu olarak 336. maddenin son fıkrasıyla "temsil yetkisinin idare meclisi azalarından birisine bırakılması halinde mesuliyetin ilgili azaya ait

olacağı, o muameleden dolayı müteselsil mesuliyetin cari olamayacağına" ilişkin düzenlemenin getirildiği, bu hükümleri göre şirketin ödeme emri borçlarından dolayı sorumlu tutulabilmesi için şirkete temsil yetkisinin olma koşulu aranmaktadır.

Dosyada mevut 8 Kasım 2000 tarihli belgenin içeriğindedir anlaşıldığı üzere şirkete temsile yetkili kişilerin belirlendiği, davacının temsil yetkisinin bulunmadığının tartışmasız olduğu bu nedenle Anonim Şirketin Vergi borcundan dolayı uygulanan haciz işleminin iptali gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Dördüncü Dairesince gereği görüldü:

Davacının ortağı ve yönetim kurulu üyesi olduğu ... Otomotiv ve Mühendislik Hizmetleri Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketinin yurt dışına ihraç edilen mal karşılığı olan dövizli yasal süresinde yurda getirmemesi nedeniyle Asliye Ceza Mahkemesince hükmedilen para cezasının tahsili amacıyla davacının banka mevduat hesabına uygulanan haczin kaldırılması istemiyle açılan davayı reddeden Mahkeme kararı temyiz edilmiştir.

2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanun'un 5 inci maddesinin 1 inci bendinde idare mahkemelerinin, vergi mahkemelerinin görevine giren davalarla ilk derecede Danıştay'da çözümlenecek olanlar dışındaki uyuşmazlıkları çözümleyecekleri, aynı Kanun'un 6 ncı maddesinin (a) bendinde, vergi mahkemelerinin, genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim ve harçlar ile benzeri mali yükümler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davaları, (b) bendinde de (a) bendindeki konularda 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanununun uygulanmasına ilişkin davaları çözümlenmesinde yetkili oldukları belirtilmiştir. Buna göre, genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim ve harçlar ile benzeri mali yükümler ve bunların zam ve cezalarıyla ilgili olma-

dıkça, 6183 sayılı Yasa uyarınca tesis edilen işlemlerin vergi mahkemelerince yargısal denetime tabi tutulmasına olanak yoktur.

Dava konusu haciz işleminin, genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümler ve bunların zam ve cezalarının tahsili amacıyla tesis edilip edilmediğinin bilinmesi Vergi Mahkemesinin davanın çözümünde görevli olup olmadığını tespit için zorunlu olup, bu hususu belirleyecek olan ödeme emri dava dosyasında bulunmamaktadır. Buna karşın, dosyada bulunan, 1567 sayılı Türk Parasının Kıymetini Koruma Hakkında Kanunu'nun ilgili maddelerine muhalefetten dolayı İstanbul 3.Asliye Ceza Mahkemesince, davacının ortağı ve yönetim kurulu üyesi olduğu şirket hakkında ağır para cezası verildiği, Anadolu Kurumlar Vergi Dairesi tarafından Cumhuriyet Başsavcılığına yazılan ve 312.854.550.000 TL. mahkeme para cezasının tahsili amacıyla takibat işlemlerinin devam ettiğine ilişkin yazı ile davacının banka mevduat hesabına haciz konulmasına ilişkin haciz bildirisindeki hacze konu amme alacağı miktarının aynı olduğu görülmüştür. Bu ise haczin ağır para cezasının tahsiline ilişkin olduğu izlenimi uyandırdığından haciz işleminin sebebini oluşturan borcun Vergi Mahkemesince incelenip çözümlenecek bir davaya konu olabilecek nitelik taşıyıp taşımadığı tam olarak tespit edilememektedir.

Bu durumda, Mahkemece davalı İdareden istenilecek işlem dosyasındaki bilgilere göre yeniden karar verilmesi gerekmektedir.

Açıklanan nedenlerle,davacı temyiz isteminin kabulüyle İstanbul 2.Vergi Mahkemesinin 19.9.2006 günlü ve E:2005/2676, K:2006/1236 sayılı kararının belirtilen hususlar araştırılarak sonucuna göre yeniden karar verilmek üzere bozulmasına 19.9.2007 gününde oybirliğiyle karar verildi.

T.C.

DANIŞTAY

Dokuzuncu Daire

Esas No : 2005/2085

Karar No : 2007/1046

Özeti : İndirimli orana tabi katma değer vergi yükümlülüğünün geçerli olduğu gazetecilik faaliyetinde, indirimli orana tabi ve iadeye konu olacak katma değer vergisinin net gazete satış miktarına göre hesaplanmasında isabet bulunmadığı, satılmayan gazete miktarı için yüklenilen katma değer vergisinin de iadeye konu olabileceği hakkında.

Temyiz İsteminde Bulunan : Halkalı Vergi Dairesi Müdürlüğü

Karşı Taraf : ... Gazetecilik Matbaacılık ve Yayıncılık San. A. Ş.

Vekili : Av. ...

İstem Özet i : Davacı şirketin 2002 yılı işlemlerinin katma değer vergisi yönünden incelenmesi sonucu haksız katma değer vergisi iadesi alındığından bahisle adına salınan katma değer vergisi ile kesilen vergi ziyayı cezasının kaldırılması istemiyle açılan davayı; dosyanın incelenmesinden, 2002 yılı işlemleri indirimli orana tabi teslim ve hizmetler nedeniyle alınan katma değer vergisi iadesi yönünden incelenen yükümlü şirketin dağıtımına verdiği ve iade aldığı gazete ve dergi sayılarından hareketle, 2002 yılında yaptığı net gazete ve dergi satış miktarının tespit edildiği, dolayısıyla indirimli orana tabi teslim ve hizmetlerinin net gazete ve dergi satış sayıları kadar kabul edilmesi gerektiği, iade olunan gazete ve dergi maliyetindeki katma değer vergisinin iadeye tabi olmaması gerektiği görüşünden hareketle ve anılan yılda gazete ve dergilerde yapılan reklam ve seri ilanlardan dolayı yüklenilen katma değer vergisinin de indirimli orana tabi teslim ve hizmetler arasından çıkarılması yoluyla yapılan hesaplama sonucu haksız alınan katma değer ver-

gisi iadesi bulunarak cezalı tarhiyatın yapıldığının anlaşıldığı, gazete ve dergi yayıncılığı yapan davacı şirketin günlük kaç adet gazete veya dergi satacağını ve ne kadarının iade olacağını baştan bilmesi mümkün olmadığından, basımı yapılarak dağıtılan toplam gazete ve dergi miktarı kadar katma değer vergisini yüklediğinin kabul edilmesi gerektiği, iade olunan gazete ve dergilerin, hurda olarak satışının yüklenilen katma değer vergisini telafi edemeyeceği, cüzi fiyata satılan hurda gazete ve dergiden elde edilen %18 katma değer vergisinin de zaten ayrıca beyan edildiği ve indirimli orana tabi teslim ve hizmetler olarak beyan edilmediği, dolayısıyla basımı yapılarak satışa sunulan gazete ve dergi miktarı üzerinden yüklenilen katma değer vergisi hesaplanmasında ve iadeye tabi tutulmasında hukuka aykırılık olmadığı, reklam gelirlerinden kaynaklanan matrah farkına gelince ise, anılan yılda yükümlü şirketin reklam ve seri ilanlardan yüklediği katma değer vergisini indirimli orana tabi teslim ve hizmetler arasında göstermediğinin görüldüğü, zira 2002 yılında yükümlü kurumun yüklediği toplam katma değer vergisi 5.588.528.730.000 lira iken gazete ve dergi yayıncılığı faaliyeti dolayısıyla indirimli orana tabi teslim ve hizmetler nedeniyle yüklediği katma değer vergisinin 1.293.867.148.630 lira olduğu, bu tutarın da hammadde, malzeme, hammadde fiyat farkı, baskı hizmet bedeli, dağıtım hizmet bedeli maliyeti nedeniyle yüklenilen katma değer vergisi olduğu, bunlar arasında reklam ve seri ilanlar nedeniyle yüklenilen katma değer vergisinin yer almadığı, bu durumda yükümlü şirket adına haksız katma değer vergisi iadesi aldığından bahisle salınan katma değer vergisi ile kesilen vergi ziyayı cezasında isabet bulunmadığı gerekçesiyle kabul eden İstanbul 7. Vergi Mahkemesinin 24.2.2005 tarih ve E:2004/1236, K:2005/655 sayılı kararının; haksız katma değer vergisi iadesi aldığı inceleme raporuyla tespit edilen yükümlü şirket adına salınan cezalı katma değer vergisinin yerinde olduğu ileri sürülerek bozulması istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Savcısı Buket Oral'ın Düşüncesi : İdare ve vergi mahkeme-

lerince verilen kararların temyizden incelenerek bozulabilmesi için, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49 uncu maddesinin birinci fıkrasında belirtilen nedenlerin bulunması gerekmektedir.

Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, söz konusu maddede yazılı nedenlerden hiçbirisine uymadığından, istemin reddi ile temyiz edilen Mahkeme kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

Tetkik Hakimi İhsan Saçmal'ın Düşüncesi: İleri sürülen iddialar usule ve hukuka uygun Vergi Mahkemesi kararının bozulmasını gerektirecek nitelikte bulunmadığından temyiz isteminin reddi gerekeceği düşünülmektedir.

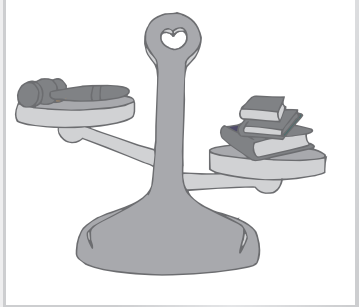
TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Dokuzuncu Dairesince işin gereği görüşüldü:

Dayandığı hukuki ve kanuni nedenlerle gerekçesi yukarıda açıklanan Vergi Mahkemesi kararı, aynı gerekçe ve nedenlerle Dairemizce de uygun görülmüş olup, temyiz istemine ilişkin dilekçede ileri sürülen iddialar, sözü geçen kararın bozulmasını sağlayacak durumda bulunmadığından, temyiz isteminin reddine ve kararın onanmasına 28.3.2007 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

ÖZELGELER

ÖZELGELER

